

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: مانلیو دینوچی
برگردان از: حمید محوی
۲۴ اکتوبر ۲۰۱۹

رئیس جمهور ترکیه بمب اتومی می خواهد

هنر جنگ

المانیفستو، روزنامه حزب کمونیست ایتالیا

مرکز پژوهشهای جهانی سازی، ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۹

« برخی کشورها راکتهای هسته‌ای دارند، ولی غرب نمی‌خواهد که، ما، ما بتوانیم آن را در اختیار داشته باشیم. این پذیرفتنی نیست» : این بیانیۀ رئیس جمهور ترکیه اردوخان نشان می‌دهد که بحران فراتر از تهاجم ترکیه به سوریه است.

در ترکیه، طی جنگ سرد، ایالات متحده آمریکا جنگ افزارهای هسته‌ئی علیه اتحاد شوروی مستقر کرده بود. در سال ۱۹۶۲، در توافقات با اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی برای حل بحران راکت‌های مستقر در کوبا، کندی رئیس‌جمهور آمریکا قول داد که جنگ افزارهایش را از ترکیه خارج کند ولی این کار انجام نگرفت.

جنگ سرد خاتمه یافت، ولی تقریباً ۵۰ بمب هسته‌ئی امریکائی B61 (از همان نوعی که در ایتالیا در پایگاه‌های آویانو و گدی نیز مستقر شده) در پایگاه انجیرلیک باقی ماند که جملگی به سوی روسیه هدف‌گیری شده است. به این ترتیب ایالات متحده آمریکا و ترکیه هر دو به یک اندازه منشور منع گسترش جنگ افزارهای هسته‌ئی را نقض می‌کنند. هوانوردان ترکیه در چارچوب ناتو برای حمله با بمب‌های هسته‌ئی از نوع B61 به فرماندهی ایالات متحده آمریکا آموزش دیده‌اند (مانند هوانوردان ایتالیائی در پایگاه گدی). به زودی، ایالات متحده آمریکا B61-12 را باید در ترکیه (و به همین گونه در ایتالیا و دیگر کشورهای اروپائی) جایگزین B61 کند، که همه این بمب‌های هسته‌ئی نوین نیز روسیه را هدف خواهند گرفت.

با وجود این، در این مدت پس از این که ترکیه دستگاه پدافند هوائی S400 روسی را خریداری کرد، ایالات متحده آمریکا برنامه F-35 بُردار اصلی B61-12 برای ترکیه را حذف کرد: یعنی هواپیمای شکاری که ترکیه می‌بایستی ۱۰۰ فروند از آن را خریداری کند و شریک تولید کننده آن بود. کاخ سفید اعلام کرد «F-35 نمی‌تواند با دستگاه‌های S-400 همزیستی داشته باشد زیرا روسیه می‌تواند با شناسائی قابلیت‌های هواپیمای شکاری F-35 پدافند هوائی خود را علیه آن تقویت کند.»

مسکو با فروش راکت‌های ضد هوائی S-400 به انقره موفق شد (دست کم در حال حاضر) از استقرار ۱۰۰ فروند شکاری F-35 آماده برای حمله اتمی با بمب‌های جدید هسته‌ئی B61-12 امریکائی جلوگیری کند.

به نظر می‌رسد بین گزینش‌هایی که واشنگتن مد نظر دارد، بمب‌های هسته‌ئی ایالات متحده آمریکا به جای ترکیه به کشور مطمئن‌تر دیگری فرستاده شود. به گفته پژوهشنامه دانشمندان هسته‌ئی (*Bulletin des Scientifiques*) *Atomiques* (ایالات متحده آمریکا)، مرجع رسمی در این زمینه، «پایگاه هوائی آویانو می‌تواند بهترین گزینش اروپائی از دیدگاه سیاسی باشد، ولی در آنجا احتمالاً فضای کافی برای کل جنگ افزارهای هسته‌ئی انجیرلیک وجود ندارد». ولی این فضا می‌تواند تأمین شود، زیرا ساخت و ساز هوئی در آویانو آغاز شده و [در آینده نزدیک] می‌تواند بمب‌های هسته‌ئی B61-12 را دریافت کند.

در چنین چشم‌اندازی ست که بیانیه اردوخان با پافشاری روی حضور تهدید کننده انبار هسته‌ئی اسرائیل مطرح شده و نیت ترکیه برای کسب جنگ افزار هسته‌ئی مستقل خود را اعلام داشته است. طرحی چندین ساله ولی تحقق ناپذیر نیست. ترکیه فن آوریهای نظامی پیشرفته در اختیار دارد که شرکت‌های ایتالیائی به ترکیه منتقل کرده‌اند به ویژه شرکت لئوناردو Leonardo. ترکیه دارای انبار اورانیوم است و در زمینه راکتورهای پژوهشی که به ویژه ایالت متحده آمریکا به این کشور تحویل داده تجربه دارد. ترکیه با خرید چند راکتور از روسیه، جاپان، فرانسه و چین ساخت صنعت الکترونیک هسته‌ئی خود را راه‌اندازی کرده و به گفته برخی منابع، احتمالاً تا کنون از «بازار سیاه هسته‌ئی» سانتریفوژ هائی برای غنی‌سازی اورانیوم نیز خریداری کرده است.

سخنان اردوخان مبنی بر این که ترکیه می‌خواهد به قدرت هسته‌ئی تبدیل شود، از سوی برخی به مثابه بازی ساده برای بالا بردن قیمت و کسب وزن بیشتر در ناتو تلقی شده که نباید دست کم گرفته شود. این موضوع آنچه را که معمولاً رسانه‌ها پنهان نگه می‌دارند آشکار می‌کند: این واقعیت که در وضعیت متزلزلی که سیاست‌های جنگی

تحریک می کنند، نقش بیش از پیش مهم به دارنده جنگ افزار هسته ئی تعلق دارد و در عین حال کشوری را که فاقد چنین جنگ افزاری ست به کسب آن سوق می دهد.

لینک متن اصلی :

<https://www.mondialisation.ca/le-president-turc-erdogan-veut-la-bombe/5638059>

ترجمه حمید محوی

پاریس، ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۹